

en af de nævnte former for vagtvirksomhed (stk. 1, nr. 5).

I stk. 1 fastslås, at der kun er tale om en vagtvirksomhed, såfremt virksomheden udøves *selvstændigt*. En person, der er ansat i en andens tjeneste, udfører derfor ikke vagtvirksomhed i lovens forstand, og skal derfor heller ikke have autorisation hertil efter § 2, men vedkommendes ansættelse i en andens vagtvirksomhed skal godkendes efter § 7. Hvis en erhvervs virksomhed udfører overvågning i sine lokaler m.v. ved hjælp af sine egne ansatte, er vagtvirksomheden ikke omfattet af § 1, stk. 1, men af stk. 2, uanset om vægterne eller butiksdetektiverne er en særlig personalegruppe i virksomheden. Der forligger normalt kun en selvstændig virksomhed, hvis der er tale om, at tilsynsfunktionen ydes som en tjenesteydelse af en selvstændigt erhvervsdrivende.

I *stk. 1, nr. 1*, defineres den såkaldte vægtertjeneste. Efter betænkningens udkast skulle denne bestå i, at personer fører tilsyn med privat eller offentligt område. Forbrugerrådet har i sin udtalelse over betænkningen peget på, at denne formulering kunne forstås således, at hundevagtjeneste ikke umiddelbart omfattes. Justitsministeriet er enig i, at også den vagtjeneste, der foregår på industriområder, byggepladser m.v. ved anvendelse af løsgående hunde, bør være omfattet af autorisationsordningen.

Efter hundelovens § 3, stk. 5, må løsgående glubske hunde ikke uden politiets tilladelse anvendes til bevogtning af pladser. Når en vagtvirksomhed ønsker at foretage en bevogtning ved hjælp af hunde, synes der imidlertid at være behov for at inddrage reguleringen under lovforslagets autorisationsordning.

Samtidig er det i stk. 1, nr. 1, angivet, at også den virksomhed, der består i at føre tilsyn ved hjælp af TV-overvågning, omfattes. Ved lov nr. 278 af 9. juni 1982 indførtes forbud mod privates TV-overvågning af gader m.v., som benyttes til almindelig færdsel. TV-overvågning defineres som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende TV-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Forbuddet gælder ikke TV-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignede områder, på hvilke der drives erhvervs virksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området. Efter justitsministeriets opfattelse ville det kunne føre til urimelige resultater, hvis man nøjedes med at kræve autorisation af den vagtvirksomhed, der ville føre tilsyn med et butikcenter

ved hjælp af vægttere eller indbrudsalarmringssystemer, jfr. stk. 1, nr. 4, mens vagtvirksomhed, der består i at tilse et automatisk virkende kamera, ikke skulle være omfattet. Også efter formuleringen af udvalgets udkast ville en vagtvirksomhed med TV-overvågning typisk være omfattet, men justitsministeriet har skønnet det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at angive, at vægtertjeneste er omfattet, også selv om den ikke foregår ved traditionel patruljering.

Stk. 1, nr. 3, vedrører vagtvirksomhed, der udføres af *bodyguards* eller livvagter. Personbeskyttelse er en typisk politiopgave, og justitsministeriet er enig med udvalget i, at der kun i ganske sjældne tilfælde kan blive tale om at meddele autorisation til denne form for vagtvirksomhed.

Stk. 2, undtager dels ikke-erhvervs mæssig vagtvirksomhed, dels vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed.

Ved erhvervs mæssig vagtvirksomhed skal forstås, at den udøves mod vederlag eller økonomisk bidrag i en eller anden form (herunder ved kontingenter eller som en del af f.eks. husejen), og at der skal være tale om regelmæssig virksomhed af et vist omfang. Det er ikke noget krav, at virksomheden skal udøves som hovederhverv. Et vejledende moment vil bl.a. være, om der er oprettet en kontrakt vedrørende vagtvirksomheden.

Den ikke-erhvervs mæssige vagtvirksomhed er derfor dels den form for tilsyn, der ydes uden eller kun mod et beskedent vederlag f.eks. tilsyn med en nabos ejendom under dennes bortrejse; dels vagtvirksomhed, der er organiseret i *eget regie*, og hvor egne ansatte alene fører tilsyn med eget område.

Har f.eks. en forretning (et stormagasin) ansat sine egne butiksdetektiver, vil der ikke være tale om erhvervs mæssig vagtvirksomhed. Det samme gælder, såfremt f.eks. et pengeinstituts værditransporter udføres af personer, der er ansat i pengeinstituttet.

Udføres der derimod vagtvirksomhed i et butikcenter, på et butiksstrøg (en gågade) eller i en forlystelsespark, og er vagtpersonalet ansat af f.eks. centerforeningen, handelsforeningen eller det selskab, der udlejer forretningerne m.v., og bliver det aflønnet via husejen, medlemsbidrag eller lignende, vil der være tale om erhvervs mæssig vagtvirksomhed i lovens forstand.

Forbrugerrådet har i sit høringssvar foreslået, at stk. 2 udelades, således at ikke-erhvervs mæssig vagtvirksomhed umiddelbart omfattes af loven. Man har herved henvist til, at en udeladelse af virksomheder, der foretager vagtopgaver i *eget regie*, kan indebære en også fra et erhvervs syns-